

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 30 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przyjęcia Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004—2006

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116, poz. 1206 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 759 i Nr 267, poz. 2251) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie przyjęcia Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004—2006 (Dz. U. Nr 166, poz. 1744) w załączniku „Sektorowy Program Operacyjny Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004—2006” wprowadza się następujące zmiany:

1) część 3.3 „Działania prorozwojowe” otrzymuje brzmienie:

„3.3. Działania prorozwojowe

Realizowane dotychczas w Polsce działania prorozwojowe w zakresie wspierania konkurencyjności wiążą się z tworzeniem jak najlepszych warunków prowadzenia i rozwijania działalności gospodarczej, między innymi poprzez tworzenie otoczenia prawno-institutionalnego sprzyjającego przedsiębiorcom oraz wspieranie inicjatyw i programów, istotnych z punktu widzenia gospodarki.

Zgodnie z „Programem Promocji Gospodarczej do roku 2005” przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 2 września 2003 r. stosowane są różne formy działalności promocyjnej, których celem jest kreowanie pozytywnego wizerunku polskiej gospodarki, wzrost eksportu i inwestycji zagranicznych. Podstawowe obszary działań promocyjnych obejmują m.in.:

- współfinansowanie kosztów udziału w targach i wystawach za granicą,
- współfinansowanie kosztów udziału w misjach gospodarczych związanych z targami i wystawami gospodarczymi za granicą,
- wdrażanie Programu Promocji Selektywnej (promocja określonych produktów i grup towarowych o wysokim potencjale eksportowym),
- działalność promocyjną wydziałów ekonomiczno-handlowych ambasad i konsulatów Rzeczypospolitej Polskiej,
- wspieranie Domów Polskich za granicą,
- program szkoleniowy – Akademia Handlu Zagranicznego,
- system refundacji części kosztów uzyskania certyfikatów eksportowych wymaganych na rynkach zagranicznych (z wyłączeniem certyfikatów ISO),
- wdrożenie portalu promocji eksportu (www.exporter.gov.pl; www.polishproducts.gov.pl),
- wspieranie BIZ w Polsce.

Szczególnie istotne były działania przeznaczone dla MSP. W ostatnich latach stworzony został ogólnokrajowy system wspierania MSP. Po raz pierwszy jednolity program polityki wobec MSP został przyjęty w 1995 r. i obejmował lata 1995—1997. W tym czasie uchwalono istotne z punktu widzenia prowadzenia działalności gospodarczej akty prawne: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹⁾), ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁾), ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.³⁾), ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209, z późn. zm.⁴⁾), ustawę z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703, z późn. zm.⁵⁾).

W zakresie instrumentów finansowych ważne dla działalności przedsiębiorstw było utworzenie w grudniu 1994 r. Funduszu Poręczeń Kredytowych, przekształconego następnie w Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych Banku Gospodarstwa Krajowego (1997 r.). Fundusz ten oferuje poręczenia na obszarze całego kraju za pośrednictwem sieci banków współpracujących. Pod względem wielkości kapitału oraz zasięgu działania jest to w tej chwili największy fundusz w Polsce. Ponadto od 1995 r. zaczęły powstawać pierwsze fundusze lokalne i regionalne udzielające poręczeń kredytowych dla sektora MSP.

Realizacja przyjętego w 1995 r. programu wpłynęła na poprawę warunków funkcjonowania sektora MSP oraz potwierdziła konieczność realizacji i kontynuacji tego typu wsparcia.

Dlatego też w maju 1999 r. został opracowany i przyjęty przez Radę Ministrów kolejny program polityki Rządu wobec MSP „Kierunki działań Rządu wobec małych i średnich przedsiębiorstw do 2002 roku”. Dokument ten stał się podstawą wszystkich podejmowanych przez Rząd działań na rzecz MSP oraz przeznaczenia środków budżetowych (ok. 140 mln PLN) na bezpośrednią pomoc dla przedsiębiorców. Pomoc ta polegała m.in. na:

- refundowaniu małym przedsiębiorcom części kosztów poniesionych z tytułu uczestnictwa w szkoleniach,
- zapewnieniu MSP oraz osobom podejmującym działalność gospodarczą bezpłatnych usług doradczych w podstawowym zakresie związanym z prowadzoną działalnością,
- refundowaniu przedsiębiorcom części wydatków związanych z procesem uzyskiwania certyfikatów ISO,
- finansowaniu części kosztów przygotowania przedsiębiorstwa do uczestniczenia w regulowanym rynku papierów wartościowych.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785 oraz z 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 96, poz. 874, Nr 217, poz. 2125, Nr 228, poz. 2256 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 551 i Nr 86, poz. 732.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 554, Nr 60, poz. 702 i Nr 114, poz. 1193, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 146, poz. 1546 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 183, poz. 1538.

Udzielane były także dotacje na powiększenie kapitału funduszy pożyczkowych lub funduszy poręczeniowych dla MSP prowadzonych przez podmioty działające na rzecz rozwoju przedsiębiorczości.

Kontynuując działania w ramach polityki wobec MSP, Rada Ministrów w dniu 4 lutego 2003 r. przyjęła kolejny dokument „Kierunki działań Rządu wobec małych i średnich przedsiębiorstw od 2003 do 2006 roku”.

Celem działań wspierających MSP w ramach ww. dokumentu jest pobudzenie ich aktywności gospodarczej zapewniającej wzrost zatrudnienia, podniesienie ich konkurencyjności i zdolności do funkcjonowania na JRE.

Horyzontalna polityka Rządu wobec MSP będzie realizowana za pomocą instrumentów prawnych, organizacyjnych, organizacyjno-szkoleniowych i finansowych w następujących obszarach:

- wspieranie przedsięwzięć służących rozwojowi przedsiębiorstw,
- poprawa otoczenia prawnego i administracyjnego MSP oraz rozwój postaw przedsiębiorczych w społeczeństwie,
- rozwój otoczenia instytucjonalnego MSP,
- wspieranie integracji firm i działalności na forum międzynarodowym.

Priorytetowo traktowane będą przedsięwzięcia podejmowane przez przedsiębiorców, sprzyjające realizacji zasad trwałego, zrównoważonego rozwoju oraz zmianom modelu zarówno produkcji, jak i turystyki, usług i handlu.

Działania wspierające rozwój MSP finansowane były również ze środków programu Phare. Do 1999 r. wsparcie to nie miało charakteru zintegrowanego. Zakres przedmiotowy tego wsparcia był zróżnicowany w poszczególnych programach i dotyczył działań związanych z tworzeniem KSU (Phare - Step I i II), rozwijaniem w przedsiębiorstwach działalności eksportowej (Phare - Exprom II), czy też współfinansowaniem inwestycji (Phare - Struder). Przy wykorzystaniu pomocy unijnej realizowane były także programy restrukturyzacyjne i prywatyzacyjne, zwłaszcza dużych przedsiębiorstw.

W latach 2000–2003 unijne programy wspierania MSP w Polsce były wdrażane na znacznie szerszą skalę. Pomoc unijna, świadczona w ramach programu Phare - Spójność Gospodarcza i Społeczna, ma charakter zintegrowany i dotyczy pakietu usług doradczych, finansowych, informacyjnych oraz szkoleniowych dla MSP. Problematyka wsparcia w ramach tych programów obejmuje m.in. doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej, wdrażania systemów jakości, wdrażania nowych technologii i transferu technologii, powstawania firm innowacyjnych, rozwijania działalności eksportowej oraz wsparcie dla działań inwestycyjnych. Charakterystyczną cechą nowych unijnych programów wspierania przedsiębiorczości jest zastosowanie horyzontalnych (krajowych) oraz regionalnych instrumentów pomocowych. Wsparcie oferowane w ramach pomocy Phare cieszy się dużym zainteresowaniem przedsiębiorców i ma pozytywny wpływ na sytuację firm, które wsparcie otrzymały. Polskie przedsiębiorstwa korzystają także z programów wspólnotowych Komisji Europejskiej. Najważniejszym z nich jest „Wieloletni Program na Rzecz Przedsiębiorstw i Przedsiębiorczości”. Oprócz tego polskie przedsiębiorstwa mogą uczestniczyć w innych programach wspólnotowych, takich jak I-TECH, Joint European Venture czy ETF start-up facility.

Szczególnym instrumentem Rządu mającym na celu wprowadzenie rozwiązań ułatwiających podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej (poprzez początkowe wsparcie inwestycji) jest ustawa z dnia 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. Nr 41, poz. 363, z późn. zm.⁶⁾), zwana dalej „ustawą o finansowym wspieraniu inwestycji”, która weszła w życie w maju 2002 r. Ze względu na ograniczone środki budżetowe do

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 141, poz. 1177, z 2003 r. Nr 159, poz. 1537, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2701 oraz z 2005 r. Nr 179, poz. 1484 i Nr 249, poz. 2104.

15 listopada 2003 r. zostało podpisanych z przedsiębiorstwami 28 kontraktów finansowych na całkowitą sumę 121,9 mln PLN.

W celu podniesienia poziomu innowacyjności polskich przedsiębiorstw w 1997 r. rozpoczęła działalność ATT (w 2002 r. zadania ATT przejęła PARP). ATT organizowała corocznie konkurs „Polski Produkt Przyszłości” (w dwóch kategoriach: „Wyrób Przyszłości” oraz „Technologia Przyszłości”), którego celem była promocja innowacyjnych rozwiązań technicznych i technologicznych, zorientowanych na szybkie uruchomienie produkcji, szczególnie przez MSP. Od 2002 r. konkurs ten jest organizowany przez PARP.

Ważnym elementem polityki wobec polskich przedsiębiorstw są działania integrujące polską gospodarkę z gospodarką UE, stwarzające możliwość uczestniczenia we wspólnych projektach B+R, współtworzenia Europejskiej Sieci Badawczej i Przemysłowej oraz korzystania z najlepszych doświadczeń i ośrodków B+R. Taką możliwość stwarza uczestnictwo w Programach Ramowych Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej, zwanych dalej „Programami Ramowymi”. Od 1999 r. (wraz z rozpoczęciem realizacji V Programu Ramowego) polskie podmioty mogą uczestniczyć w programach ramowych na takich samych zasadach jak inne podmioty krajów członkowskich UE-15. Udział Polski w V Programie Ramowym jest znaczący. Według danych na koniec lipca 2002 r. w 836 projektach skierowanych do realizacji uczestniczyło 1056 krajowych podmiotów, w których, oprócz zespołów badawczych, byli również przedsiębiorcy, w tym także MSP. W wyniku realizacji tych projektów dofinansowanie Komisji Europejskiej dla podmiotów wyniosło ok. 123 mln €. Polska bierze również udział w VI Programie Ramowym.

Na gruncie polskim wprowadzono szereg rozwiązań ułatwiających przedsiębiorstwom, zwłaszcza MSP, dostęp do środków budżetowych w celu realizacji ich potrzeb typu B+R. Istotnym, aczkolwiek nadal wymagającym doskonalenia instrumentem pomocy państwa dla przedsiębiorców są projekty celowe, dofinansowywane przez Ministerstwo Edukacji i Nauki, zwane dalej „MEiN⁷⁾” (wcześniej Ministerstwo Nauki i Informatyzacji, a przed 1 kwietnia 2003 r. Komitet Badań Naukowych, zwany dalej „KBN⁸⁾”). Projekty celowe wspierają procesy innowacyjne w przedsiębiorstwach poprzez finansowanie w 50% (a w przypadku MSP udział ten może być zwiększony do 70%) kosztów prac badawczych podejmowanych z ich inicjatywy. Rezultaty tych badań były następnie wdrażane na koszt przedsiębiorstwa. Dane dotyczące projektów za lata 1994—2001 przedstawia poniższe zestawienie.

Tablica 2. Projekty badawcze celowe finansowane przez KBN w latach 1994—2001

Projekty badawcze celowe finansowane przez KBN	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Liczba projektów	796	732	772	756	777	834	1292	1239
Wartość projektów (w mln PLN)	147,3	149,7	191,5	196,9	181,6	203,6	230,8	232,3

Działania związane z reformą polskiego sektora nauki i postępu technologicznego wspierane były również ze środków Phare. Realizowane były programy mające na celu rozwój i wdrażanie krajowej polityki nauki i techniki, restrukturyzację instytutów naukowo-badawczych oraz wspieranie administracji rządowej i samorządowej w zakresie

⁷⁾ Utworzone na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Edukacji i Nauki oraz zniesienia Ministerstwa Edukacji Narodowej i Ministerstwa Nauki i Informatyzacji (Dz. U. Nr 220, poz. 1879).

⁸⁾ Urząd KBN został przekształcony w Ministerstwo Nauki i Informatyzacji z dniem 1 kwietnia 2003 r. (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 marca 2003 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Nauki i Informatyzacji i zniesienia urzędu Komitetu Badań Naukowych, Dz. U. Nr 51, poz. 443).

realizacji polityki naukowej i postępu technologicznego. Jeden z najistotniejszych projektów dotyczył opracowania szczegółowych zasad funkcjonowania krajowego programu powoływania i finansowania Centrów Doskonałości w Polsce, czyli konsorcjów naukowo-przemysłowych, składających się z wiodących w danej dziedzinie zespołów badawczych oraz beneficjentów (przedsiębiorstw, instytucji publicznych i samorządowych), posiadających spójne średnio- i długookresowe programy badawcze oraz niezależną strukturę zarządzania. W ramach programu Phare ustanowiono pięć pilotażowych Centrów Doskonałości.

Rosnący udział MSP w projektach V Programu Ramowego świadczy o potrzebach tych podmiotów w zakresie B+R. Z kolei znaczący sukces polskich zespołów badawczych we wdrażaniu V Programu Ramowego na ustanowienie Centrów Doskonałości w krajach stowarzyszonych w dziedzinach priorytetowych (technologie medyczne i żywność, technologie informatyczne, nowe technologie przemysłowe, energia i ochrona środowiska) świadczy o wysokim poziomie w zakresie badań stosowanych w wielu ośrodkach naukowych w Polsce w tych dziedzinach. Potencjał ten powinien być odpowiednio wykorzystany do zastosowań gospodarczych.

Rozpoczęto także starania związane z tworzeniem warunków dla rozwoju gospodarki elektronicznej. Ważnym krokiem w tym zakresie jest ustawa z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.⁹⁾), która weszła w życie w 2002 r. Podjęto i przeprowadzono już działania organizacyjne mające na celu stworzenie infrastruktury technicznej niezbędnej do realizacji wynikających z ustawy zadań. Kolejnymi istotnymi aktami są: ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808), ustawa z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. Nr 126, poz. 1068, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258) oraz ustawa z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959), regulująca wydawanie i używanie tego rodzaju instrumentów, w tym zwłaszcza pieniądza elektronicznego, z uwzględnieniem zasad nadzoru.”;

2) w części **5.6.1.1 „Działanie 1.1 Wzmocnienie instytucji wspierających działalność przedsiębiorstw”** część **„Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci)”** otrzymuje brzmienie:

„Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci)

Beneficjentem Końcowym (instytucją wdrażającą) w działaniu 1.1 jest PARP.¹⁰⁾ Ostatecznymi Odbiorcami (beneficjentami) udzielanego wsparcia są instytucje otoczenia biznesu i sieci tych instytucji. Wsparcie w ramach tego działania jest adresowane do wszystkich instytucji wspierających przedsiębiorstwa, niezależnie, w jakim sektorze gospodarki świadczą usługi.”;

3) w części **5.6.1.4 „Działanie 1.4. Wzmocnienie współpracy między sferą badawczo-rozwojową a gospodarką”** część **„Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci)”** otrzymuje brzmienie:

„Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci)

Beneficjentem Końcowym (instytucją wdrażającą) działanie 1.4 jest minister właściwy do spraw nauki. Ostatecznymi Odbiorcami (beneficjentami) są przedsiębiorstwa, instytucje sfery B+R i inne instytucje wspierające przedsiębiorczość oraz innowacyjność.”;

4) w części **5.6.1.5 „Działanie 1.5. Rozwój systemu dostępu przedsiębiorców do informacji i usług publicznych on-line”** część **„Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci)”** otrzymuje brzmienie:

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565.

¹⁰⁾ W przypadku gdy PARP jest Ostatecznym Odbiorcą (beneficjentem), zadania Beneficjenta Końcowego (instytucji wdrażającej) pełni minister właściwy do spraw gospodarki.

„Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci)

Beneficjentem Końcowym (instytucją wdrażającą) działanie 1.5 jest minister właściwy do spraw nauki. Ostatecznymi Odbiorcami (beneficjentami) działania są instytucje administracji rządowej.”;

5) w części **5.6.2.2 „Działanie 2.2. Wsparcie konkurencyjności produktowej i technologicznej przedsiębiorstw”** część **„Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci)”** otrzymuje brzmienie:

„Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci)

Poddziałanie 2.2.1 i poddziałanie 2.2.2 są wdrażane przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Ostatecznymi Odbiorcami (beneficjentami) są przedsiębiorstwa prowadzące działalność na terytorium Polski.”;

6) w części **5.6.3.4 „Działanie 3.4. Wsparcie Jednostki Oceny”** część **„Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci)”** otrzymuje brzmienie:

„Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci)

Instytucją odpowiedzialną za wdrożenie powyższego działania jest Instytucja Zarządzająca.

Ostatecznym Odbiorcą (beneficjentem) jest Jednostka Oceny.

Dalsze uszczegółowienie i doprecyzowanie działań pomocy technicznej jest przedmiotem Uzupełnienia SPO-WKP.”;

7) w części **6.1 „Zarządzanie i wdrażanie”** części: **6.1.2 „Instytucja Zarządzająca”, 6.1.3 „Instytucje Pośredniczące”, 6.1.4 „Beneficjenci Końcowi (instytucje wdrażające)”** otrzymują brzmienie:

„6.1.2. INSTYTUCJA ZARZĄDZAJĄCA**6.1.2.1. Instytucja Zarządzająca PWW**

Kwestie zarządzania i wdrażania PWW są uregulowane w rozporządzeniu 1260/1999 oraz rozporządzeniu nr 438/2001/WE z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia nr 1260/1999/WE dotyczącego zarządzania i systemów kontroli pomocy udzielanej w ramach Funduszy Strukturalnych (Dz. Urz. WE L 063 z 03.03.2001), zwanym dalej „rozporządzeniem 438/2001”. Funkcję Instytucji Zarządzającej PWW pełni minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego i w szczególności bierze odpowiedzialność za:

- zapewnienie całkowitej koordynacji w procesie wdrażania PWW,
- monitoring, we współpracy z Instytucją Płatniczą, przepływu funduszy niezbędnych do efektywnego wdrażania działań funduszy strukturalnych,
- transfer danych dotyczących postępów we wdrażaniu PWW i programów operacyjnych do Komisji Europejskiej,
- tworzenie sprawozdań rocznych z wdrażania PWW przedstawianych Komisji Europejskiej po uprzednim zaakceptowaniu ww. sprawozdań przez Narodowy Komitet Monitorujący PWW,
- koordynację przygotowań uzupełnień programów i w koniecznych przypadkach ich dostosowanie.

Po zatwierdzeniu przez Narodowy Komitet Monitorujący PWW Instytucja Zarządzająca PWW daje propozycje zmian i przesunięć środków pomiędzy Priorytetami w ramach programów operacyjnych wdrażanych w ramach PWW. Decyzje dotyczące przesunięć dokonywane są wspólnie z Komisją Europejską.

6.1.2.2. Instytucja Zarządzająca SPO-WKP

Zarządzanie i wdrażanie SPO-WKP jest uregulowane w rozporządzeniu 1260/1999 oraz rozporządzeniu 438/2001. Funkcję Instytucji Zarządzającej pełni minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.

Instytucja Zarządzająca odpowiada za efektywne i prawidłowe zarządzanie i wdrażanie SPO-WKP, wypełniając określone wymogi art. 34 rozporządzenia 1260/1999:

- zapewnienie zgodności wszystkich działań prowadzonych w ramach SPO-WKP z politykami Wspólnoty, jak również zapewnienie stosowania się do zasad obowiązujących w UE dotyczących składania zamówień publicznych i przekazywania o nich informacji,
- przygotowanie Uzupełnienia SPO-WKP oraz na etapie realizacji opracowanie ewentualnych poprawek do niego i przekazywanie tych dokumentów do akceptacji przez Komitet Monitorujący, następnie przesłanie ich do Komisji Europejskiej,
- zapewnienie przygotowania i wdrażania Planu Działań w Zakresie Informacji i Promocji SPO-WKP,
- zbieranie danych statystycznych i finansowych niezbędnych do monitorowania postępów wdrażania oraz przebiegu realizacji działań w ramach SPO-WKP i przekazywanie ich Instytucji Zarządzającej PWW, do jednostek monitorująco-kontrolnych EFRR i do Komisji Europejskiej,
- przygotowanie rocznych sprawozdań na temat wdrażania SPO-WKP, które po przedłożeniu i zaaprobowaniu przez Komitet Monitorujący zostaną przedstawione Komisji Europejskiej.

Oprócz powyżej wspomnianych obowiązków wynikających z art. 34 Instytucja Zarządzająca odpowiedzialna jest również za:

- zagwarantowanie całościowej koordynacji wdrażania SPO-WKP,
- monitoring, we współpracy z Instytucją Płatniczą, przepływu funduszy niezbędnych do efektywnego wdrażania działań funduszy strukturalnych,
- transfer danych dotyczących postępów we wdrażaniu SPO-WKP do Komisji Europejskiej,
- zapewnienie prawidłowej rachunkowości i zarządzania funduszami UE,
- zapewnienie, że wszystkie instytucje zaangażowane w zarządzanie SPO-WKP mają wystarczające możliwości techniczne i administracyjne gwarantujące pełne wywiązanie się z wyznaczonych im obowiązków,
- przekazywanie poleceń płatności do Instytucji Płatniczej funduszy strukturalnych zgodnie ze wszystkimi instrukcjami przez nią przyjętymi,
- wdrożenie systemów zarządzania i kontroli opartych na procedurach opisanych w art. 4 rozporządzenia 438/2001,
- przewodniczenie i prowadzenie sekretariatu Komitetu Monitorującego,
- zapewnienie dostępności wszelkiej dokumentacji związanej z wdrażaniem projektów SPO-WKP przez przynajmniej 3 lata od daty ostatniej płatności przekazanej przez Komisję Europejską,
- przygotowanie oceny przed wdrażaniem SPO-WKP oraz oceny Uzupełnienia SPO-WKP (ocena *ex ante*),
- organizację we współpracy z Komisją Europejską i Instytucją Zarządzającą PWW oceny SPO-WKP po jego zakończeniu (ocena *ex post*),

- przygotowanie sprawozdań okresowych i rocznych dotyczących wdrażania SPO-WKP, na podstawie okresowych sprawozdań przygotowywanych przez Beneficjentów Końcowych (instytucje wdrażające) i Instytucje Pośredniczące,
- przygotowywanie sprawozdań okresowych dotyczących wdrażania EFRR i przekazywanie do Jednostki monitorująco-kontrolnej EFRR,
- przygotowanie, na podstawie końcowych sprawozdań Beneficjentów Końcowych (instytucji wdrażających) i Instytucji Pośredniczących, sprawozdań końcowych na temat wdrażania SPO-WKP, które będą przekazywane do zatwierdzenia przez Komitet Monitorujący i przesyłane do Komisji Europejskiej najpóźniej sześć miesięcy po ostatecznym terminie kwalifikowania się wydatków (art. 34.1.c),
- przewodniczenie i prowadzenie sekretariatu Komitetu Sterującego,
- udział w wyborze członków Grup Roboczych do spraw oceny projektów ustanowionych na poziomie Beneficjentów Końcowych (instytucji wdrażających) dla poszczególnych działań SPO-WKP,
- weryfikację i akceptację płatności na rzecz Ostatecznych Odbiorców (beneficjentów) na podstawie przedstawionej dokumentacji,
- przygotowanie wniosków o dofinansowanie pomocy technicznej dla Instytucji Zarządzającej i przekazywanie ich Komitetowi Sterującemu do zaakceptowania,
- zbieranie wniosków na realizację projektów w ramach pomocy technicznej przedstawionych przez Instytucje Pośredniczące i Beneficjentów Końcowych (instytucje wdrażające) oraz przyznawanie dotacji wyselekcjonowanym projektom.

Instytucja Zarządzająca podejmuje, po zatwierdzeniu zmian przez Komisję Europejską, decyzje w sprawie zmian i przesunięć środków w ramach Priorytetów. Komisja Europejska powinna być informowana o takich decyzjach w ciągu miesiąca od ich podjęcia. Każda zmiana w udziale funduszy strukturalnych i realokacji pomiędzy Priorytetami będzie dokonywana przez Komisję Europejską w porozumieniu z Instytucją Zarządzającą PWW.

Dalsze szczegółowe funkcje Instytucji Zarządzającej, takie jak zarządzanie finansowe, przedstawione są w Uzupełnieniu SPO-WKP.

6.1.3. INSTYTUCJE POŚREDNICZĄCE

W ramach SPO-WKP Instytucja Zarządzająca deleguje funkcje zarządzania, monitorowania i kontroli do Instytucji Pośredniczących (z ang. *intermediate body* w rozumieniu art. 2 rozporządzenia 438/2001) - ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw nauki oraz ministra właściwego do spraw gospodarki.

Instytucja Pośrednicząca jest odpowiedzialna m.in. za:

- zarządzanie systemem zbierania informacji finansowych i statystycznych dotyczących realizowanych projektów, przekazywanie tych danych Instytucji Zarządzającej, Instytucji Płatniczej, a także Jednostce monitorująco-kontrolnej EFRR, przy wykorzystywaniu systemu elektronicznego gromadzenia i przetwarzania danych SIMIK,
- zagwarantowanie zgodności z politykami UE operacji podejmowanych w ramach działań w kontekście stosowania wspólnotowych zasad zawierania kontraktów publicznych oraz przekazywania o nich informacji,
- formułowanie wniosków o dofinansowanie pomocy technicznej i przekazywanie ich do Instytucji Zarządzającej,

- przygotowanie okresowych sprawozdań monitorowania realizacji działań na podstawie sprawozdań Beneficjentów Końcowych (instytucji wdrażających) i przekazywanie ich do Instytucji Zarządzającej,
- przygotowywanie sprawozdań okresowych w zakresie wdrażania EFRR w ramach SPO-WKP i przekazywanie ich za pośrednictwem Instytucji Zarządzającej do Jednostki monitorująco-kontrolnej EFRR,
- przygotowywanie rocznych sprawozdań z wdrażania działań i przekazywanie ich do Instytucji Zarządzającej,
- przygotowanie sprawozdania z wdrażania działań na zakończenie SPO-WKP i przekazanie do Instytucji Zarządzającej.

Pomiędzy Instytucją Zarządzającą a Instytucją Pośredniczącą zawarte jest porozumienie określające odpowiedzialność Instytucji Pośredniczącej wynikającą z przekazania powyżej wymienionych.

Przekazanie czynności zarządczych, kontrolnych i monitorujących Instytucjom Pośredniczącym przez Instytucję Zarządzającą nie zwalnia jej z pełnej odpowiedzialności za efektywność, odpowiednie zarządzanie i wdrażanie SPO-WKP.

Dalsze szczegółowe funkcje Instytucji Pośredniczącej, takie jak zarządzanie finansowe, przedstawione są w Uzupełnieniu SPO-WKP.

6.1.4. BENEFICJENCI KOŃCOWI (INSTYTUCJE WDRAŻAJĄCE)

Beneficjentami Końcowymi (instytucjami wdrażającymi) są instytucje oraz podmioty publiczne i prywatne odpowiedzialne za realizację działań w ramach SPO-WKP. W przypadku programów pomocy stosownie do art. 87 Traktatu i w przypadku pomocy przyznanej przez instytucje wyznaczone przez państwa członkowskie Beneficjentami Końcowymi (instytucjami wdrażającymi) są instytucje, które przyznają pomoc (art. 9 (I) rozporządzenia 1260/1999).

W ramach systemu wdrażania SPO-WKP Beneficjentami Końcowymi (instytucjami wdrażającymi) są instytucje wskazane przez Instytucję Zarządzającą, z którymi została zawarta umowa na wdrażanie działań poprzez realizację projektów zleconych i wykonanych przez Ostatecznych Odbiorców (beneficjentów).

Beneficjentami Końcowymi (instytucjami wdrażającymi), czyli instytucjami odpowiedzialnymi za realizację powierzonych im działań w ramach SPO-WKP, są: PARP, ARP S.A., minister właściwy do spraw nauki, NFOŚiGW, minister właściwy do spraw gospodarki.

Beneficjenci Końcowi (instytucje wdrażające) są odpowiedzialni m.in. za:

- przyjmowanie wniosków od Ostatecznych Odbiorców (beneficjentów) na realizację projektów,
- formalną weryfikację wniosków składanych przez Ostatecznych Odbiorców (beneficjentów),
- ocenę wniosków (w ramach Grup Roboczych do spraw oceny projektów) według kryteriów wyboru projektów zaakceptowanych przez Komitet Monitorujący,
- rejestrowanie danych dotyczących projektów w informatycznej bazie danych SIMIK,
- podpisywanie umów o dofinansowanie z Ostatecznymi Odbiorcami (beneficjentami) na podstawie upoważnienia wynikającego z umowy zawartej pomiędzy Instytucją Zarządzającą a Beneficjentem Końcowym (instytucją wdrażającą),
- monitorowanie wdrażania projektów w ramach SPO-WKP,
- przedkładanie wniosków o płatność do Instytucji Pośredniczącej lub bezpośrednio Instytucji Zarządzającej (potwierdzanie kwalifikowalności wydatków),

- przygotowanie sprawozdań okresowych i rocznych z wdrażania działań i przekazanie ich do Instytucji Pośredniczącej lub Instytucji Zarządzającej,
- przygotowanie końcowego sprawozdania z wdrażania działań na zakończenie realizacji SPO-WKP i przedłożenie go do Instytucji Pośredniczącej lub Instytucji Zarządzającej,
- przechowywanie wszelkiej dokumentacji związanej z realizacją działania co najmniej przez 3 lata od daty ostatniej płatności przekazanej przez Komisję Europejską (końcowa płatność bilansowa) w ramach SPO-WKP.

Dalsze szczegółowe dane o Beneficjencie Końcowym (instytucji wdrażającej) przedstawione są w Uzupełnieniu SPO-WKP.”;

8) w części **6.1 „Zarządzanie i wdrażanie”** część **6.1.7 „Komitet Sterujący”** otrzymuje brzmienie:

„6.1.7. KOMITET STERUJĄCY

W przypadku SPO-WKP Komitet Sterujący powołany zostanie przez Instytucję Zarządzającą z zachowaniem zasady partnerstwa. Instytucja Zarządzająca przewodniczy Komitetowi Sterującemu i zapewnia obsługę jego prac. Posiedzenia Komitetu odbywają się po przedstawieniu przez Grupę Roboczą do spraw oceny projektów listy rankingowej projektów złożonych podczas danej rundy aplikacyjnej.

W skład Komitetu Sterującego wchodzi:

- przedstawiciele Instytucji Zarządzającej,
- przedstawiciele Instytucji Pośredniczących,
- przedstawiciele Jednostki monitorująco-kontrolnej EFRR,
- przedstawiciele ministrów właściwych ze względu na zakres działań realizowanych w ramach SPO-WKP, w tym przedstawiciele Instytucji Zarządzających innymi programami operacyjnymi,
- przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego określonych w przepisach w sprawie powołania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych.

Dalsze szczegółowe dane dotyczące zadań Komitetu Sterującego i informacji o procedurach wyboru projektów przedstawione są w Uzupełnieniu SPO-WKP.”;

9) część **6.2.2. „Jednostka monitorująco-kontrolna”** otrzymuje brzmienie:

„6.2.2. JEDNOSTKA MONITORUJĄCO-KONTROLNA

Instytucja Zarządzająca współpracuje z krajową Jednostką monitorująco-kontrolną EFRR, utworzoną w Instytucji Zarządzającej PWW. Jednostka monitorująco-kontrolna EFRR jest niezależna od Instytucji Zarządzającej. Jej działalność w żaden sposób nie zmniejsza odpowiedzialności Instytucji Zarządzającej, nałożonej stosownymi aktami prawnymi.

Jednostka ta odpowiedzialna jest w ramach EFRR za:

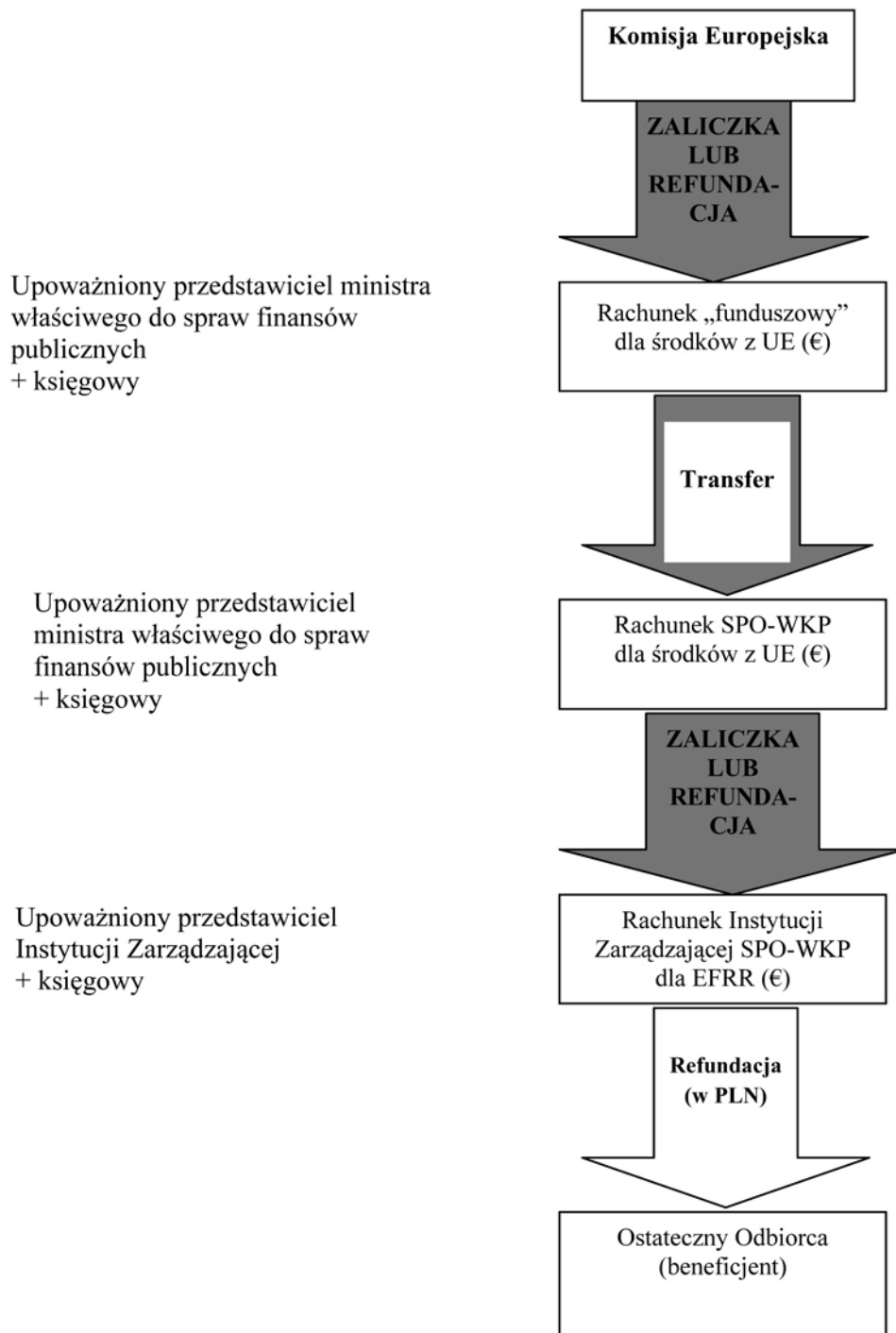
- monitorowanie i kontrolę poprawności zakwalifikowania danych wydatków do finansowania z EFRR,
- sporządzanie regularnych sprawozdań do celów zarządzania na poziomie krajowym.

Szczegółowe informacje na temat roli Jednostki monitorująco-kontrolnej EFRR zawarte są w Uzupełnieniu SPO-WKP.”;

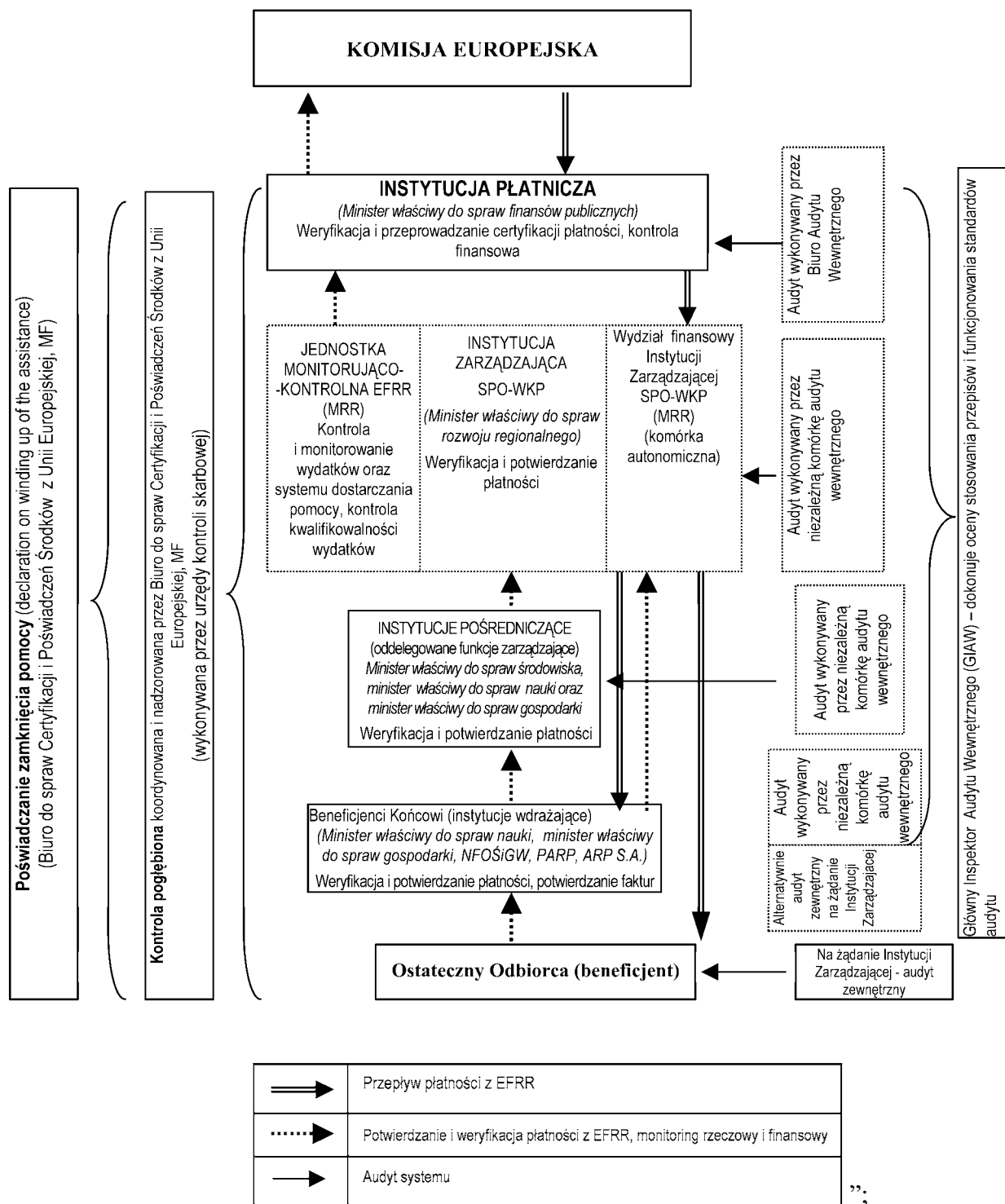
10) część **6.2.5 „Przepływy środków finansowych”** otrzymuje brzmienie:

„6.2.5. PRZEPŁYWY ŚRODKÓW FINANSOWYCH

Obieg przepływu płatności, monitoringu i oceny procedur przedstawia wykres 4 „Przepływy środków finansowych z EFRR w ramach SPO-WKP” i wykres 5 „Zarządzanie finansowe i kontrola w ramach SPO-WKP – model uproszczony”.

Wykres 4. Przepływy środków finansowych z EFRR w ramach SPO-WKP

Wykres 5. Zarządzanie finansowe i kontrola w ramach SPO-WKP – model uproszczony

11) w części 6.4 „Monitorowanie” części: 6.4.1 „Skład i rola Komitetu Monitorującego” oraz 6.4.2 „Skwantyfikowanie celów, podstawowe wskaźniki monitorowania” otrzymują brzmienie:

„6.4.1. SKŁAD I ROLA KOMITETU MONITORUJĄCEGO

W skład Komitetu Monitorującego wchodzi:

- 1) ze strony rządowej — po jednym przedstawicielu:
 - a) Instytucji Zarządzającej PWW,
 - b) Instytucji Zarządzającej,
 - c) właściwych ministrów ze względu na rodzaj działalności objętej SPO-WKP, którzy nie pełnią funkcji Instytucji Zarządzającej albo Instytucji Pośredniczących,
 - d) Instytucji Pośredniczących,
 - e) Instytucji Płatniczej,
 - f) właściwej Krajowej jednostki monitorująco-kontrolnej EFRR;
- 2) ze strony samorządowej przedstawiciele:
 - a) Konwentu Marszałków,
 - b) ogólnopolskich organizacji, które określa art. 23 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, zwanej dalej „ustawą o NPR”;
- 3) przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych:
 - a) organizacji pracowników i organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.¹¹⁾),
 - b) organizacji pozarządowych — wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
 - c) środowiska naukowego — wskazanych przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego powinien zapewnić, aby przedstawiciele strony samorządowej stanowili 1/3 składu oraz przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych stanowili 1/3 składu.

W posiedzeniach Komitetu Monitorującego mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów:

- 1) wojewodowie albo ich przedstawiciele;
- 2) przedstawiciele Ostatecznych Odbiorców (beneficjentów) SPO-WKP;
- 3) przedstawiciele Prezesa Najwyższej Izby Kontroli;
- 4) przedstawiciele kontroli skarbowej;

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1793 i 1800, z 2002 r. Nr 10, poz. 89 i Nr 240, poz. 2056 oraz z 2004 r. Nr 240, poz. 2407.

- 5) przedstawiciele Związku Banków Polskich;
- 6) przedstawiciele Komisji Europejskiej;
- 7) przedstawiciele Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

Jeżeli zakres omawianych spraw tego wymaga, w obradach Komitetu mogą uczestniczyć, bez prawa do głosowania, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji lub grup społecznych i zawodowych. Skład Komitetu Monitorującego jest ustalany zgodnie z zasadą zachowania równowagi płci pośród swoich członków.

Późniejsze zmiany w składzie członków Komitetu Monitorującego mogą być przez ten Komitet zatwierdzone według prawa krajowego, bez konieczności wprowadzania poprawek do SPO-WKP.

Zgodnie z art. 42 ust. 3 ustawy o NPR do zadań Komitetu Monitorującego należy:

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach każdego działania,
- rozpatrywanie i akceptowanie Uzupełnienia SPO-WKP oraz propozycji jego zmian,
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w SPO-WKP oraz Uzupełnieniu SPO-WKP,
- badanie rezultatów realizacji SPO-WKP, w tym osiągnięcia celów SPO-WKP wyznaczonych dla poszczególnych działań,
- rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań okresowych, sprawozdań rocznych oraz sprawozdań końcowych przygotowanych przez Instytucję Zarządzającą,
- rozpatrywanie i zatwierdzanie zmian w SPO-WKP,
- zgłaszanie Instytucji Zarządzającej propozycji zmian w ramach SPO-WKP,
- rozpatrywanie i zatwierdzanie planu działań promocyjnych w ramach SPO-WKP oraz proponowanie jego zmian.

Komitet Monitorujący decyduje o realokacji wydatków współfinansowania pomiędzy działaniami w ramach SPO-WKP, w zakresie danego Priorytetu. Jeśli Komitet Monitorujący decyduje o realokacji EFRR z jednego działania na działanie inne, odpowiadające im środki współfinansowania krajowego zasadniczo również będą przemieszczone. Zmiana w poziomie wsparcia UE może być wprowadzona jedynie za zgodą Komisji Europejskiej. Wszelkich zmian w wielkości wsparcia z EFRR, jak również transferów pomiędzy Priorytetami programów operacyjnych lub między programami operacyjnymi dokonuje Komisja Europejska w porozumieniu z krajem członkowskim.

Komitetowi Monitorującemu przewodniczy reprezentant Instytucji Zarządzającej. Komitet Monitorujący ustanowiony jest nie później niż 3 miesiące po decyzji udzielenia wsparcia z EFRR. W związku z zasadami zamieszczonymi w powyższym paragrafie Komitet Monitorujący odpowiedzialny jest za ustanawianie swoich własnych zasad i procedur w porozumieniu z Instytucją Zarządzającą.

W celu odpowiedniej ewaluacji Komitet Monitorujący powinien wyznaczyć stałe grupy robocze, szczególnie do monitorowania działań o charakterze horyzontalnym, i docierać do opinii niezależnych ekspertów. Grupy te będą monitorowały projekty w odniesieniu do polityk horyzontalnych (zrównoważony rozwój, ochrona środowiska, równouprawnienie kobiet i mężczyzn, społeczeństwo informacyjne, innowacje, rynek pracy). Dodatkowo będą one promować i rozpowszechniać, jak ważne jest uwzględnianie zagadnień horyzontalnych w projektach.

6.4.2. Skwantyfikowanie celów, podstawowe wskaźniki monitorowania

Zgodnie z art. 36 rozporządzenia 1260/1999 Instytucja Zarządzająca wraz z Komitetem Monitorującym prowadzą monitoring w oparciu o wskaźniki. Określone w SPO-WKP oraz Uzupełnieniu SPO-WKP wskaźniki służą mierzeniu postępu realizacji Priorytetów, działań i projektów oraz ocenie ich efektywności i oddziaływania.

System wskaźników odzwierciedla cele SPO-WKP. Zidentyfikowano szereg wskaźników tematycznych, które będą monitorowane podczas realizacji SPO-WKP. Nie oczekuje się, że jedyny wpływ na te wskaźniki będzie miała realizacja SPO-WKP, gdyż będą na nie wpływały również inne czynniki (np. gospodarka światowa, polityka finansowa itp.). Wskaźniki zostały stworzone na dwóch podstawach: związanych z celami ogólnymi (z ang. *top-down*) i z celami na poziomie działań (z ang. *bottom-up*), które są spójne z SPO-WKP, Uzupełnieniem SPO-WKP i PWW. Kryteria brane pod uwagę przy konstrukcji wskaźników biorą pod uwagę rekomendacje Komisji Europejskiej (prawidłowość, odpowiedniość, dostępność, porównywalność, mierzalność i niezawodność). Wskaźniki te mają wykazać:

- określone cele mierzone w przypadku, kiedy nadają się do pomiaru Priorytetów i działań oraz zapewniają ich wzajemną spójność,
- rezultaty i poziom oddziaływania (również we wczesnym stadium, jeżeli tylko istnieje możliwość odnotowania oddziaływania),
- postępy w realizacji planu finansowego.

Tam, gdzie będzie to możliwe, statystyki będą dzielone ze względu na płeć.

Byłe MGiP stworzyło *Przewodnik do tworzenia wskaźników monitorowania programów, priorytetów, działań, projektów*, jak również listę podstawowych wskaźników monitorowania w poszczególnych obszarach interwencji funduszy strukturalnych. Prace te powstały na podstawie następujących dokumentów Komisji Europejskiej:

- Dokument roboczy nr 3 - Wskaźniki monitorowania i ewaluacji (*Working document No 3- Indicators for Monitoring and Evaluation*),
- Przewodnik dla systemu monitorowania i ewaluacji pomocy udzielanej z EFS w okresie 2000—2006 (*Guidelines for Systems of Monitoring and Evaluation of ESF Assistance in the period 2000—2006*),
- Kryteria i wskaźniki dla programów rozwoju obszarów wiejskich - pytania (*Common Evaluation Questions with Criteria and Indicators for Rural Development Programmes 2000—2006*).

Dane projektu są wprowadzane do systemu monitorowania SIMIK. Monitorowanie koncentruje się na najważniejszych danych i szczególna uwaga poświęcana jest zapewnieniu jakości tych danych. W przypadku zdecentralizowanego wdrażania Programów i projektów tego samego typu dane będą zbierane w ten sam standardowy sposób we wszystkich regionach. W największym stopniu zapewniona zostanie spójność pomiędzy PWW, SPO-WKP, Uzupełnieniem SPO-WKP, wnioskami, formularzami i sprawozdaniami, jak również systemem monitorowania. Krajowa Jednostka Ewaluacyjna będzie korzystać z bazy danych do przeprowadzania oceny. Okresem bazowym, do którego odnosić się będą wskaźniki monitorowania, jest rok (lub jego ostatni kwartał) poprzedzający rok rozpoczęcia wdrażania SPO-WKP, Priorytetów, działań i projektów.”;

12) część 6.5.4 „Budowa zdolności oceny, dodatkowe oceny i ocena na zakończenie realizacji SPO-WKP (EX POST)” otrzymuje brzmienie:

„6.5.4 Budowa zdolności oceny, dodatkowe oceny i ocena na zakończenie realizacji SPO-WKP (EX POST)

Wzrost możliwości polskiej administracji publicznej do dokonywania ewaluacji jest jednym z celów okresu programowania 2004—2006. Jest to proces niezbędny do lepszego wykorzystania przeprowadzonej już oceny do polepszenia działania w okresie programowania 2004—2006 i do przygotowania oceny wstępnej (*ex ante*) dla przyszłej interwencji funduszy strukturalnych po 2006 r., jak również do przygotowania oceny na zakończenie okresu 2004—2006.

Stworzenie Krajowej Jednostki Ewaluacyjnej w Instytucji Zarządzającej PWW jest głównym elementem wzrostu możliwości administracji krajowej w zakresie ewaluacji. Stopniowo będzie tworzona Jednostka Oceny SPO-WKP. Będzie ona administracyjnie wyodrębniona z Instytucji Zarządzającej.

Polska w porozumieniu z Komisją Europejską stworzy roboczy plan oceny. Ten plan roboczy może obejmować m.in.:

- nakreślenie standardów oceny,
- ograniczoną liczbę dodatkowych ocen o charakterze sektorowym, regionalnym i horyzontalnym. Oceny te wejdą w skład sprawozdania Komitetu Monitorującego i do oceny *ex post*,
- poprawę i rozwój systemu wskaźników, ich kwantyfikacji i ustalania celów,
- poprawę i rozwój metod oceny oddziaływania współfinansowanych polityk współfinansowania, w szczególności w ramach analizy koszt-zysk dla dużych projektów w rozumieniu art. 25 i 26 rozporządzenia 1260/1999,
- koordynację działań ewaluacyjnych w ramach SPO-WKP.

Jednostka Oceny SPO-WKP będzie działać we współpracy z Komitetem Monitorującym i Instytucją Zarządzającą.

Rezultaty ewaluacji będą na życzenie udostępnione obywatelom (art. 40 rozporządzenia 1260/1999).”;

13) rozdział „7. Partnerstwo” otrzymuje brzmienie:

„7. PARTNERSTWO

Zgodnie art. 8 rozporządzenia 1260/1999 przygotowywanie SPO-WKP odbywało się z zachowaniem zasady partnerstwa. Partnerzy gospodarczy i społeczni zostali włączeni do prac nad przygotowaniem SPO-WKP.

Partnerzy społeczno-gospodarczy, zidentyfikowani na etapie opracowywania SPO-WKP, uczestniczą również w procesie wdrażania projektów współfinansowanych ze środków EFRR, m.in. poprzez udział w pracach Komitetu Monitorującego.

Formalny proces konsultacji społecznych rozpoczął się w lipcu 2002 r. W tej fazie konsultacje polegały na zbieraniu opinii i uwag od merytorycznych departamentów byłego MGIP, organizacji społeczno-zawodowych, a także samorządów. W wyniku tych uzgodnień dokonano zasadniczych zmian w strukturze dokumentu, zarówno w części dotyczącej oceny pozycji konkurencyjnej gospodarki, jak i w układzie Priorytetów i działań w celu osiągnięcia wyznaczonych efektów. Tak zmieniony projekt stał się przedmiotem następnej fazy konsultacji. Dokument zamieszczono na stronie internetowej celem zebrania opinii, uwag i propozycji władz krajowych i regionalnych. Jednocześnie zaproponowano władzom samorządowym możliwość zorganizowania spotkania w tej sprawie z ich

przedstawicielami w przypadku, gdyby uznały to za niezbędne. Równocześnie w tej samej sprawie zwrócono się do 16 wybranych ogólnopolskich organizacji społeczno-zawodowych.

Na przełomie września i października 2002 r. konsultacje odbywały się m.in. w ramach regionalnych spotkań na temat celów i Priorytetów zawartych w projekcie NPR i SPO-WKP, podczas których zbierano uwagi i sugestie. W spotkaniach w ośmiu województwach brali udział przedstawiciele Instytucji Zarządzającej.

W rezultacie otrzymano ogółem wiele uwag, zarówno o charakterze ogólnym, jak i bardzo szczegółowym, co świadczy o dużym zaangażowaniu ze strony partnerów w pracach nad uzgadnianiem projektu.

Projekt SPO-WKP był również przedmiotem dyskusji na dwóch konferencjach tematycznych:

- pierwszej w dniach 10–12 października 2002 r. w Mierzęcinie z udziałem 69 osób, zorganizowanej przez Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce i poświęconej podsumowaniu dotychczasowej działalności ośrodków, metodom i formom ich działania, omówieniu doświadczeń innych krajów oraz wypracowaniu programu wspierania innowacyjności i przedsiębiorczości w najbliższych latach. Uczestnicy tej konferencji sformułowali zapisy Priorytetów oraz działania i ich zakresy,
- drugiej w dniach 25–26 października 2002 r. w Białymstoku z udziałem 100 osób, na temat „Parki naukowe i technologiczne w Polsce – sukcesy i porażki”, zorganizowanej przez Podlaską Fundację Rozwoju Regionalnego i poświęconej przeglądowi tego rodzaju inicjatyw w Polsce, wymianie doświadczeń, a także zbadaniu możliwości finansowania tych przedsięwzięć w najbliższych latach, w szczególności po akcesji do UE. Ponadto omówiono inicjatywy lokalne i regionalne w zakresie działań proponowanych w SPO-WKP i ich zgodności z zapisami Priorytetów, a także podsumowano przydatność dotychczasowych form działania.

W trakcie tych konferencji, w których brali udział potencjalni Ostateczni Odbiorcy (beneficjenci) – instytucje wspierające innowacyjność i przedsiębiorczość i przedstawiciele sfery biznesu, projekt SPO-WKP został poddany wnikliwej analizie. Wskazywano na konieczność wyważenia pomiędzy różnymi instrumentami wsparcia innowacyjności i przedsiębiorczości, opierając się na strukturze jakościowej potencjalnych adresatów pomocy (względnie niski poziom technologiczny zainteresowanych przedsiębiorstw), oraz ujęcia działań przewidzianych w Priorytecie dotyczącym budowy społeczeństwa informacyjnego odpowiednio w dwóch pierwszych Priorytetach.

Odbyły się również dwie konferencje na szczeblu centralnym, organizowane przez ówczesny Departament Programowania Rozwoju Regionalnego w byłym Ministerstwie Gospodarki (przed jego przekształceniem w Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej):

- pierwsza w dniu 18 października 2002 r. była poświęcona przeglądowi programów operacyjnych pod kątem kształtowania rynku pracy i zmian struktury zatrudnienia,
- druga w dniu 23 października 2002 r. była poświęcona badaniom, rozwojowi i nowym technologiom na tle głównych celów i Priorytetów programów operacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem SPO-WKP. Podczas tej konferencji podkreślano konieczność włączenia działań uwzględniających zagadnienia rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz wykorzystania zasobów sfery B+R dla poprawy pozycji konkurencyjnej polskiej gospodarki.

Miały także miejsce dwie konferencje na szczeblu centralnym, na których w ramach budowy partnerstwa Departament Strategii Gospodarczej reprezentujący były MGiP przedstawił rządowe programy wspierania innowacyjności w kontekście integracji z UE, ze szczególnym uwzględnieniem SPO-WKP:

- pierwsza w dniach 25–26 listopada 2002 r. zorganizowana przez były urząd KBN była związana z inauguracją VI Programu Ramowego,
- druga w dniach 11–12 grudnia 2002 r. zorganizowana przez PARP, była poświęcona roli systemu wsparcia MSP w budowaniu konkurencyjnych warunków polskiej gospodarki.

Partnerzy społeczni i gospodarczy, zidentyfikowani na etapie opracowania SPO-WKP, uczestniczą także w procesie wdrażania projektów współfinansowanych ze środków EFRR, między innymi poprzez udział w pracach Komitetu Sterującego dokonującego wyboru projektów oraz Komitetu Monitorującego (szerzej o udziale parterów społecznych w pracach Komitetu Sterującego w rozdziale 6.1.7 oraz Komitetu Monitorującego – w rozdziale 6.4.1). Wszyscy partnerzy społeczni i gospodarczy są na bieżąco informowani o pomocy udzielanej z EFRR w ramach SPO-WKP.

Ponadto, zgodnie z art. 46 rozporządzenia 1260/1999 oraz rozporządzenia 1159/2000, Instytucja Zarządzająca jest odpowiedzialna za informowanie wszystkich partnerów społecznych i gospodarczych, uczestniczących w procesie wdrażania SPO-WKP, o zaangażowaniu finansowym EFRR w realizację projektów. W tym celu Instytucja Zarządzająca przygotowuje i realizuje plan działań w zakresie informacji i promocji (*Plan działań w zakresie informacji i promocji SPO-WKP*) na poziomie SPO-WKP, który został zamieszczony w Uzupełnieniu SPO-WKP w rozdziale VII.”;

14) załącznik 3 „Zgodność działań SPO-WKP z zasadami pomocy publicznej” otrzymuje brzmienie:

ZAŁĄCZNIK 3. ZGODNOŚĆ DZIAŁAŃ SPO-WKP Z ZASADAMI POMOCY PUBLICZNEJ

Numer działania SPO-WKP	Nazwa działania	Numer pomocy publicznej	Informacja na temat zatwierdzenia	Okres udzielania wsparcia
1.1	<u>Wzmocnienie instytucji wspierających działalność przedsiębiorstw</u>	W działaniu nie będzie udzielana pomoc publiczna		
1.2	<u>Poprawa dostępności do zewnętrznego finansowania inwestycji przedsiębiorstw</u>			
	1. Dokapitalizowanie funduszy mikropożyczkowych, - rozporządzenie 69/2001	-	-	-
	2. Dokapitalizowanie funduszy poręczeń kredytowych - rozporządzenie 69/2001	-	-	-
	3. Wspieranie powstawania funduszy kapitału załączkowego typu <i>seed capital</i>	Zostanie uzupełnione po zatwierdzeniu		31.12.2006

Numer działania SPO-WKP	Nazwa działania	Numer pomocy publicznej	Informacja na temat zatwierdzenia	Okres udzielania wsparcia
		przez Komisję Europejską		
1.3	<u>Tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju firm</u>	W działaniu nie będzie udzielana pomoc publiczna		
1.4	<u>Wzmocnienie współpracy między sferą badawczo-rozwojową a gospodarką</u> 1. Projekty inwestycyjne w zakresie budowy, modernizacji i wyposażenia laboratoriów świadczących specjalistyczne usługi dla przedsiębiorstw 2. Projekty badawcze i prace rozwojowe: badania przemysłowe i badania przedkonkurencyjne prowadzone przez przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw we współpracy z instytucjami prowadzącymi działalność naukowo-badawczą	PL/35/2004	Decyzja zatwierdzająca Komisji Europejskiej z dn. 21.12.2004 r., nr: C(2004)5542/3	31.12.2006
1.5	<u>Rozwój systemu dostępu przedsiębiorców do informacji i usług publicznych on line</u>	W działaniu nie będzie udzielana pomoc publiczna		
2.1	<u>Wzrost konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw poprzez doradztwo</u> 1. Doradztwo dla firm innych niż zaawansowane technologicznie start-ups - rozporządzenie 70/2001 2. Doradztwo dla zaawansowanych technologicznie start-ups - rozporządzenie 69/2001		Opinia Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dn. 29.07.2004 r., nr: 3/2004/P/R	31.12.2006

Numer działania SPO-WKP	Nazwa działania	Numer pomocy publicznej	Informacja na temat zatwierdzenia	Okres udzielania wsparcia
2.2	<p><u>Wsparcie konkurencyjności produktowej i technologicznej przedsiębiorstw</u></p> <p>1. Wsparcie dla przedsiębiorstw dokonujących nowych inwestycji</p> <p>2. Wsparcie w zakresie internacjonalizacji przedsiębiorstw - rozporządzenie 69/2001</p>	<p>PL/3/2004</p> <p>-</p>	<p>Decyzja zatwierdzająca Komisji Europejskiej; z dn. 21.09.2004 r., znak: SG-Greffe (2004) D/204116</p> <p>-</p>	<p>31.12.2006</p> <p>-</p>
2.3	<p><u>Wzrost konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw poprzez inwestycje</u></p> <p>- rozporządzenie 70/2001</p>		<p>Opinia Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dn. 29.07.2004 r., nr: 4/2004/P/R</p>	<p>31.12.2006</p>
2.4	<p><u>Wsparcie dla przedsięwzięć w zakresie dostosowania przedsiębiorstw do wymogów ochrony środowiska</u></p>	<p>PL/4/2004 PL/5/2004 PL/6/2004 PL/7/2004 PL/8/2004 PL/11/2004 PL/12/2004</p>	<p>Decyzje zatwierdzające Komisji Europejskiej; z dn. 21.09.2004 r., znak: SG-Greffe (2004) D/204116 oraz z dn. 21.01.2005 r., znak: SG-Greffe (2005) D/200283</p>	<p>31.12.2006</p>

Uwaga:

Wypełniając obowiązki wynikające z art. 34 (1) (g) rozporządzenia 1260/1999, Instytucja Zarządzająca monitoruje powyższą tabelę pod kątem jej aktualności i informuje Komisję Europejską o każdej dokonanej zmianie.

Zostanie stworzony mechanizm kontroli kumulacji pomocy udzielanej w ramach różnych reżimów pomocowych oraz z różnych źródeł (włączając także pomoc udzieloną w ramach zasady *de minimis*). Jeśli pomoc udzielana przed dniem akcesji może zostać zakwalifikowana jako pomoc w ramach jednego z wyłączeń grupowych: dla MSP, na szkolenia bądź na

zatrudnienie, program taki zostanie notyfikowany do Komisji Europejskiej z wykorzystaniem procedury przejściowej.

Wprowadzenie nowego programu pomocowego lub nowej pomocy indywidualnej (ad hoc) wymaga modyfikacji systemu udzielanej pomocy. Modyfikacja taka będzie zatwierdzona w drodze formalnej decyzji.

Art. 4 Decyzji Komisji Europejskiej zatwierdzającej obecny SPO-WKP (klauzula zawieszająca w zakresie pomocy publicznej) ma zastosowanie do działań, w ramach których udzielana będzie pomoc publiczna, która nie została do chwili obecnej zatwierdzona przez Komisję. Na obecnym etapie artykuł ten ma zastosowanie do następujących działań:

- 1.2. Poprawa dostępności do zewnętrznego finansowania inwestycji przedsiębiorstw,
- 2.1. Wzrost konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw poprzez doradztwo,
- 2.3. Wzrost konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw poprzez inwestycje,
- 2.4. Wsparcie dla przedsięwzięć w zakresie dostosowania przedsiębiorstw do wymogów ochrony środowiska.

W przypadku działania 2.2. Wsparcie konkurencyjności produktowej i technologicznej przedsiębiorstw, klauzula zawieszająca dotyczy jedynie Poddziałania 2.2.1. Wsparcie dla przedsiębiorstw dokonujących nowych inwestycji.”;

15) użyty w SPO-WKP, w różnej liczbie i przypadku, wyraz „Beneficjent” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Ostateczny Odbiorca (beneficjent)”;

16) użyte w SPO-WKP, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „Instytucja Wdrażająca” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Beneficjent Końcowy (instytucja wdrażająca)”.

§ 2.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące pełnienia przez ministra właściwego do spraw gospodarki oraz ministra właściwego do spraw nauki funkcji Instytucji Pośredniczącej oraz przepisy dotyczące pełnienia przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego funkcji Instytucji Zarządzającej stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *P. G. Woźniak*